

פְּרָשַׁת מִסְעֵי

במדבר לג 1 – לו 13

¹ אֵלֶּה הַמַּסְעוֹת שֶׁל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כְּאֲשֶׁר יֵצְאוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם, לְפִי חֲלֻקְתֶּם, בְּהִנָּהֲגַת מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן. ² מֹשֶׁה כָּתַב אֶת נִקְדוֹת הַיְצִיאָה לְפִי הַמַּסְעוֹת שֶׁלָּהֶם, עַל פִּי מִצְוֹת יְהוָה, וְאֵלֶּה מַסְעוֹתֵיהֶם לְפִי נִקְדוֹת הַיְצִיאָה שֶׁלָּהֶם.

³ הֵם יֵצְאוּ לְמַסַּע מְרַעַמְסֵס בַּחֲדָשׁ הָרִאשׁוֹן, בַּיּוֹם הַחֲמִשָּׁה עָשָׂר לַחֲדָשׁ הָרִאשׁוֹן. מִמְחַרַת הַפֶּסַח יֵצְאוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל בְּטוּחִים, לְעֵינַי כָּל מִצְרַיִם, ⁴ בְּעוֹד הַמִּצְרַיִם קוֹבְרִים אֶת כָּל הַבְּכוֹרִים שִׁיהוּהוּ הָרֵג בָּהֶם. גַּם עַל כָּל אֱלֹהֵיהֶם יְהוּהוּ הַבִּיא עֲנָשִׁים.

⁵ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל יֵצְאוּ לְמַסַּע מְרַעַמְסֵס וְחָנוּ בְּסוּכוֹת. ⁶ הֵם יֵצְאוּ לְמַסַּע מְסוּכוֹת, וְחָנוּ בְּאַתֶּם אֲשֶׁר בִּקְצֵה הַמִּדְבָּר. ⁷ הֵם יֵצְאוּ לְמַסַּע מְאַתֶּם וְשָׁבוּ אֶל פִּי הַחִירַת אֲשֶׁר מוֹל בְּעַל צָפוֹן, וְחָנוּ לְפָנַי מִגְדֹּל. ⁸ מִפִּי הַחִירַת יֵצְאוּ לְמַסַּע וְעָבְרוּ בְּתוֹךְ הַיָּם אֶל הַמִּדְבָּר. הֵם הִלְכוּ בְּמִשְׁךְ שְׁלוֹשָׁה יָמִים בְּמִדְבָּר אַתֶּם וְחָנוּ בְּמֶרֶה. ⁹ הֵם יֵצְאוּ לְמַסַּע מְמֶרֶה, וְהִגִּיעוּ לְאֵילִים, וּבְאֵילִים הָיוּ שְׁנַיִם עָשָׂר מַעֲיָנוֹת מֵיִם וְשִׁבְעִים עֲצֵי תְּמָרִים, וְהֵם חָנוּ שָׁם. ¹⁰ הֵם יֵצְאוּ לְמַסַּע מְאֵילִים, וְחָנוּ עַל יַד יַם סוּף. ¹¹ הֵם יֵצְאוּ לְמַסַּע מֵיִם סוּף, וְחָנוּ בְּמִדְבָּר סִין. ¹² הֵם יֵצְאוּ לְמַסַּע מְמִדְבָּר סִין, וְחָנוּ בְּדַפְקָה. ¹³ הֵם יֵצְאוּ לְמַסַּע מְדַפְקָה, וְחָנוּ בְּאַלוֹשׁ. ¹⁴ הֵם יֵצְאוּ לְמַסַּע מְאַלוֹשׁ, וְחָנוּ בְּרַפִּידִים, וְשָׁם לֹא הָיוּ לָעַם מֵיִם לְשִׁתוֹת. ¹⁵ הֵם יֵצְאוּ לְמַסַּע מְרַפִּידִים, וְחָנוּ בְּמִדְבָּר סִינִי. ¹⁶ הֵם יֵצְאוּ לְמַסַּע מְמִדְבָּר סִינִי, וְחָנוּ בְּקִבְרוֹת הַתְּאֹהָה. ¹⁷ הֵם יֵצְאוּ לְמַסַּע מְקִבְרוֹת הַתְּאֹהָה, וְחָנוּ בְּחִצְרוֹת. ¹⁸ הֵם יֵצְאוּ לְמַסַּע מְחִצְרוֹת, וְחָנוּ בְּרֵתְמָה. ¹⁹ הֵם יֵצְאוּ לְמַסַּע מְרֵתְמָה, וְחָנוּ בְּרֵמוֹן פָּרָץ. ²⁰ הֵם יֵצְאוּ לְמַסַּע מְרֵמוֹן פָּרָץ, וְחָנוּ בְּלִבְנָה. ²¹ הֵם יֵצְאוּ לְמַסַּע מְלִבְנָה, וְחָנוּ בְּרֶסֶה. ²² הֵם יֵצְאוּ לְמַסַּע מְרֶסֶה, וְחָנוּ בְּקֵהֲלֵתָה.

²³ הם יצאו למסע מקהלתה, וחנו בהר שפר. ²⁴ הם יצאו למסע מהר שפר, וחנו בחרדה. ²⁵ הם יצאו למסע מחרדה, וחנו במקהלות. ²⁶ הם יצאו למסע ממקהלות, וחנו בתחת. ²⁷ הם יצאו למסע מתחת, וחנו בתרח. ²⁸ הם יצאו למסע מתרח, וחנו במתקה. ²⁹ הם יצאו למסע ממתקה, וחנו בחשמונה. ³⁰ הם יצאו למסע מחשמונה, וחנו במסרות. ³¹ הם יצאו למסע ממסרות, וחנו בבני יעקן. ³² הם יצאו למסע מבני יעקן, וחנו בחר הגדגד. ³³ הם יצאו למסע מחר הגדגד, נסעו וחנו ביטבתה. ³⁴ הם יצאו למסע מיטבתה, וחנו בעברנה. ³⁵ הם יצאו למסע מעברנה, וחנו בעציון גבר. ³⁶ הם יצאו למסע מעציון גבר, וחנו במדבר צין, הוא קדש. ³⁷ הם יצאו למסע מקדש, וחנו בהר הור, בקצה ארץ אדום.

³⁸ אז עלה אהרן הכהן אל הר הור לפי מצות יהוה, ומת שם, בשנה הארבעים לצאת ישראל מארץ מצרים, בחדש החמישי, באחד לחדש. ³⁹ אהרן היה בן מאה עשרים ושלוש שנה במותו בהר הור. ⁴⁰ הפנעני מלך ערד, שישב בנגב בארץ כנען, שמע על בואם של בני ישראל. ⁴¹ הם יצאו למסע מהר הור וחנו בצלמנה. ⁴² הם יצאו למסע מצלמנה וחנו בפונין. ⁴³ הם יצאו למסע מפונין וחנו באובות. ⁴⁴ הם יצאו למסע מאובות וחנו בעיי העברים שבגבול מואב. ⁴⁵ הם יצאו למסע מעיים וחנו בדיבן גד. ⁴⁶ הם יצאו למסע מדיבן גד וחנו בעלמן דבלתימה. ⁴⁷ הם יצאו למסע מעלמן דבלתימה וחנו בהרי העברים מול נבו. ⁴⁸ הם יצאו למסע מהרי העברים וחנו בערבות מואב על יד הירדן מול יריחו. ⁴⁹ הם חנו על יד הירדן מבית הישימות עד אבל השטים, בערבות מואב.

⁵⁰ אז דבר יהוה אל משה בערבות מואב, על יד הירדן מול יריחו ואמר: ⁵¹ "דבר אל בני ישראל ואמר להם: 'כאשר תעברו את הירדן אל ארץ כנען, ⁵² גרשו את כל יושבי הארץ מפניכם, השמידו את כל פסלי האלילים שלהם, השמידו את כל פסלי המתכת והרסו את כל במות הפלחן האילי שלהם. ⁵³ כבשו את הארץ

וְהִתְיַשְׁבוּ בָּהּ, כִּי לָכֶם נָתַתִּי אֶת הָאָרֶץ לְרִשְׁתָּהּ אוֹתָהּ.⁵⁴ הַתְּנַחֲלוּ בְּאֶרֶץ לְפִי הַגּוֹרֵל שְׁעֵלָה לַמִּשְׁפָּחוֹת שְׁלָכֶם. לַמִּשְׁפָּחוֹת הַגְּדוֹלוֹת תִּנּוּ נַחֲלָה גְדוֹלָה וְלַמִּשְׁפָּחוֹת הַקְּטָנוֹת נַחֲלָה קְטָנָה. הַמְּקוֹם אֲשֶׁר שָׁם יֵצֵא לוֹ בַּגּוֹרֵל, יִהְיֶה שְׁלוֹ. הַתְּנַחֲלוּ לְפִי שְׁבִטֵי אֲבוֹתֵיכֶם.⁵⁵ אֲבָל אִם לֹא תִגְרְשׁוּ מִפְּנֵיכֶם אֶת תּוֹשְׁבֵי הָאָרֶץ, אֵלֶּה מֵהֶם אֲשֶׁר תִּשְׁאִירוּ יִהְיוּ כְּמוֹ קוֹצִים בְּעֵינֵיכֶם וְכְמוֹ דוֹקְרָנִים בְּצַדֵי גּוֹפְכֶם. הֵם יִהְיוּ לָכֶם לְאוֹיְבִים, בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר אַתֶּם יוֹשְׁבִים בָּהּ.⁵⁶ אִם כֹּה יִהְיֶה, אֶת מָה שֶׁתִּכְנַנְתִּי לַעֲשׂוֹת לָהֶם, אֲנִי אַעֲשֶׂה לָכֶם."

¹⁷ יְהוָה דִּבֶּר אֶל מֹשֶׁה וְאָמַר: ² "צֹוֶה עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַר לָהֶם, 'כַּאֲשֶׁר אַתֶּם בָּאִים אֶל אֶרֶץ כְּנַעַן, זֹאת הָאָרֶץ אֲשֶׁר תִּנְתְּנוּ לָכֶם לְנַחֲלָה, אֶרֶץ כְּנַעַן עַל כָּל גְּבוּלוֹתֶיהָ.³ הַגְּבוּל הַדְּרוֹמִי שְׁלָכֶם יִהְיֶה מִמִּדְבַּר צִין עַל יַד אֲדוֹם. הַגְּבוּל הַמְּדֻרָּם יַעֲבֹר מִקְצֵה יַם הַמֶּלַח בְּמִזְרָח, ⁴ הַגְּבוּל יִפְּנֶה לָכֶם מִדְּרוֹם לַמַּעֲלָה הָעֶקְרָבִים וַיַּעֲבֹר לַעֲבֹר צִין, וַיִּסְתִּים מִדְּרוֹם לְקִדְשׁ בְּרִנֵּעַ, אַז יֵצֵא אֶל חֲצַר אֲדָר וַיַּעֲבֹר לַעֲצֻמוֹן.⁵ מִעֲצֻמוֹן יִפְּנֶה הַגְּבוּל לְנַחַל מִצְרַיִם, וְסוֹפּוֹ יִהְיֶה בְּיַם.⁶ הַגְּבוּל הַמַּעֲרָבִי שְׁלָכֶם יִהְיֶה חוֹף הַיָּם הַגְּדוֹל. זֶה יִהְיֶה לָכֶם הַגְּבוּל מִמַּעֲרָב.⁷ וְזֶה יִהְיֶה לָכֶם גְּבוּל הַצָּפוֹן: מִן הַיָּם הַגְּדוֹל תִּסְמְנוּ לָכֶם עַד לְהַר הוֹר.⁸ מִהַר הוֹר תִּסְמְנוּ אוֹתוֹ עַד לְבוֹא חֲמַת, וְסוֹף הַגְּבוּל יִהְיֶה בְּצַדְדָּה.⁹ מִשָּׁם יֵצֵא הַגְּבוּל לְזַפְרֹן וְסוֹפּוֹ יִהְיֶה בְּחֲצַר עֵינָן. זֶה יִהְיֶה לָכֶם גְּבוּל הַצָּפוֹן.¹⁰ אֶת הַגְּבוּל הַמְּזָרְחִי סְמְנוּ לָכֶם מִחֲצַר עֵינָן לְשָׁפָם.¹¹ מִשָּׁפָם יֵרֵד הַגְּבוּל לְרַבְלָה מִמִּזְרָח לְעֵין, מִשָּׁם יֵרֵד הַגְּבוּל וַיִּגַע בְּמִדְרֹן הַתְּלוּל אֲשֶׁר בְּצַד הַמְּזָרְחִי שֶׁל הַכְּנָרֶת.¹² מִשָּׁם יֵרֵד הַגְּבוּל לִירְדֵן וְסוֹפּוֹ יִהְיֶה בְּיַם הַמֶּלַח. זֹאת הָאָרֶץ שֶׁתִּהְיֶה לָכֶם, עַל כָּל גְּבוּלוֹתֶיהָ סְבִיב."

¹³ מֹשֶׁה צֹוֶה עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַר: "זֹאת הָאָרֶץ אֲשֶׁר תִּתְּנֶנּוּ בָּהּ עַל פִּי מָה שִׁיעֲלָה בַּגּוֹרֵל, כְּפִי שֶׁצִּוְּהָ יְהוָה לְתֵת לְתִשְׁעָה הַשְּׁבִטִים וְחֲצֵי הַשְּׁבִט. ¹⁴ כִּי בְּנֵי

שָׁבֵט רְאוּבֵן לְבֵית אֲבוֹתֵיהֶם, בְּנֵי שֹׁבֵט גַּד לְבֵית אֲבוֹתֵיהֶם וְחֻצֵי שֹׁבֵט מְנַשֶּׁה כָּבֵד לְקַחוּ אֶת הַנְּחֻלוֹת שְׁלֵהֶם.¹⁵ שְׁנֵי הַשֹּׁבֵטִים וְחֻצֵי הַשֹּׁבֵט לְקַחוּ אֶת הַנְּחֻלוֹתֵיהֶם מִהַעֲבֹר הַמִּזְרָחִי שֶׁל הַיַּרְדֵּן, מִזֶּמֶן יְרִיחוֹ, לְכוּן מִזְרָח".

¹⁶ אַז דָּבַר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה וְאָמַר: ¹⁷ "אֵלֶּה הָאָנָשִׁים אֲשֶׁר יַחֲלְקוּ לָכֶם אֶת הָאָרֶץ לְנְחֻלוֹת, אֲלַעֲזַר הַכֹּהֵן וְיְהוֹשֻׁעַ בֶּן נֹון.¹⁸ קַחוּ גַם מִנְהִיג אֶחָד מִכָּל שֹׁבֵט כְּדִי לְחַלֵּק אֶת הָאָרֶץ לְפִי נְחֻלוֹת.¹⁹ וְאֵלֶּה שְׁמוֹת הָאָנָשִׁים: מִשְׁבֵּט יְהוּדָה, כָּלֵב בֶּן יִפְנֹה.²⁰ מִשְׁבֵּט בְּנֵי שִׁמְעוֹן, שִׁמְוֵאל בֶּן עֲמִיהוּד.²¹ מִשְׁבֵּט בְּנֵימִן, אֶלִידָד בֶּן כְּסִלּוֹן.²² מִשְׁבֵּט בְּנֵי דָן הַמְנַהִיג בְּקִי בֶּן יִגְלִי.²³ מִבְּנֵי יוֹסֵף, מִשְׁבֵּט בְּנֵי מְנַשֶּׁה הַמְנַהִיג חֲנִיָּאל בֶּן אֶפַד.²⁴ מִשְׁבֵּט בְּנֵי אֶפְרַיִם הַמְנַהִיג קִמּוּאֵל בֶּן שִׁפְטָן.²⁵ מִשְׁבֵּט בְּנֵי זְבוּלוֹן הַמְנַהִיג אֶלִיצָפָן בֶּן פְּרֹנָה.²⁶ מִשְׁבֵּט בְּנֵי יִשָּׁשְׁכָר הַמְנַהִיג פְּלִטְיָאל בֶּן עֶזְרָן.²⁷ מִשְׁבֵּט בְּנֵי אֲשֶׁר הַמְנַהִיג אַחִיהוּד בֶּן שְׁלוּמִי.²⁸ מִשְׁבֵּט בְּנֵי נַפְתָּלִי הַמְנַהִיג פְּדֵהָאֵל בֶּן עֲמִיהוּד".²⁹ אֵלֶּה הָאָנָשִׁים אֲשֶׁר אוֹתָם צִוָּה יְהוָה לְחַלֵּק אֶת הַנְּחֻלוֹת לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל בְּאֶרֶץ כְּנָעַן.

^{1ה} יְהוָה דָּבַר אֶל מֹשֶׁה בְּעַרְבוֹת מִזְרָח, עַל יַד הַיַּרְדֵּן מִזֶּמֶן יְרִיחוֹ, וְאָמַר: ² "צִוָּה עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְתֵת לְלוּיִים מִנְּחֻלוֹת אַחֲזַתֶּם עָרִים כְּדִי לְהִתְיַשֵּׁב בָּהֶן. תִּתְּנוּ לְלוּיִים גַּם שְׂדוֹת מְרֻעָה סָבִיב לְעָרִים.³ הָעָרִים נוֹעְדוּ עִבּוּרִם לְהִתְיַשֵּׁב בָּהֶן, שְׂדוֹת הַמְרֻעָה יִהְיוּ עִבּוּר הַבְּהֵמוֹת שְׁלֵהֶם, רְכוּשָׁם וְכָל בְּעֵלֵי הַחַיִּים שְׁלֵהֶם.⁴ שְׂדוֹת הַמְרֻעָה שֶׁל הָעָרִים אֲשֶׁר תִּתְּנוּ לְלוּיִים יִשְׁתַּרְעוּ מִחוּמַת הָעִיר עַד אַרְבַּע מֵאוֹת וְחֲמִשִּׁים מְטָרִים* מִחוּצָה לָהּ, סָבִיב.⁵ מִחוּץ לְכָל עִיר תִּמְדְּדוּ מִצַּד מִזְרָח תִּשַׁע מֵאוֹת מְטָרִים*, מִצַּד דָּרוֹם תִּשַׁע מֵאוֹת מְטָרִים, מִצַּד מַעֲרָב תִּשַׁע מֵאוֹת מְטָרִים

*4.35 אַרְבַּע מֵאוֹת וְחֲמִשִּׁים מְטָרִים – בַּמְקוֹר: אֶלֶף אַמּוֹת.

*5.35 תִּשַׁע מֵאוֹת מְטָרִים – בַּמְקוֹר: אֶלְפִים אַמּוֹת.

וּמֵצֵד צָפוֹן תִּשַׁע מֵאוֹת מִטְרִים, וְהַעִיר תִּהְיֶה בְּאַמְצַע הַשָּׁטח. הַשָּׁטח הַזֶּה יִהְיֶה מֵיַעַד לָהֶם, לְשָׂדוֹת הַמְרֻעָה שֶׁל הָעָרִים.⁶ שֵׁשׁ מֵהָעָרִים שֶׁתִּתְּנוּ לַלְוִיִּים יִהְיוּ עָרֵי מִקְלָט, אֲלֵיהֶן יִוְכְּלוּ רוֹצְחִים לְהִמְלֹט. בְּנוֹסֶף לָהֶן תִּתְּנוּ לַלְוִיִּים אַרְבָּעִים וּשְׁתַּיִם עָרִים.⁷ סָךְ כָּל הָעָרִים שֶׁתִּתְּנוּ לַלְוִיִּים יִהְיֶה אַרְבָּעִים וּשְׁמוֹנֶה, הֵן וּשְׂדוֹת הַמְרֻעָה סְבִיבָן.⁸ הָעָרִים אֲשֶׁר תִּתְּנוּ מֵאַחֲזַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, מִשְׁבֵּט שֶׁקִּבַּל הַרְבֵּה תִּתְּנוּ הַרְבֵּה, וּמִשְׁבֵּט שֶׁקִּבַּל מְעַט תִּתְּנוּ מְעַט. כָּל שְׁבֵט יִתֵּן מֵעָרָיו לַלְוִיִּים בְּהִתְאָם לְנַחֲלָתוֹ אֲשֶׁר נָחַל".

⁹ אַז דָּבַר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה וְאָמַר: ¹⁰ "דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַר לָהֶם, 'כֹּאֲשֶׁר תַּעֲבֹרוּ אֶת הַיַּרְדֵּן אֶל אֶרֶץ כְּנָעַן, ¹¹ בַּחֲרוּ לָכֶם עָרִים שֶׁתִּהְיֶינָה עִבּוּרְכֶם עָרֵי מִקְלָט, לְשֵׁם יִמְלֹטוּ רוֹצְחִים אֲשֶׁר הִרְגוּ אָדָם בְּשׂוֹגֵג. ¹² הָעָרִים יִהְיוּ עִבּוּרְכֶם מִקְלָט מִנִּקְמַת גּוֹאֲלֵי הַדָּם, כְּדִי שֶׁרוֹצְחִים לֹא יוּמְתוּ. לִפְנֵי שֶׁיַּעֲמְדוּ לְמִשְׁפָּט לִפְנֵי הָעֵדָה. ¹³ הָעָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר תִּתְּנוּ, יִשְׁמְשׁוּ לָכֶם כְּשֵׁשׁ עָרֵי מִקְלָט. ¹⁴ עֲלִיכֶם לִתֵּת שְׁלוֹשׁ עָרִים מֵעֵבֶר לַיַּרְדֵּן, וְשְׁלוֹשׁ עָרִים בְּאֶרֶץ כְּנָעַן. הֵן יִהְיוּ עָרֵי מִקְלָט. ¹⁵ עִבּוּר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, עִבּוּר זָרִים וְעִבּוּר הַתּוֹשְׁבִים בְּתוֹכֶם, שֵׁשׁ הָעָרִים הָאֵלֶּה יִהְיוּ מִקְלָט. לְשֵׁם יִמְלֹט כָּל מִי שֶׁהִרְגָה אֶת זֻלְתוֹ בְּשׂוֹגֵג. ¹⁶ אָבֵל אִם הִכָּה אֶת זֻלְתוֹ בְּכָלִי בִּרְזֵל וְזֶה מֵת, רוֹצֵחַ הוּא, וְאֶת הָרוֹצֵחַ יֵשׁ לְהַמִּית. ¹⁷ אִם הִכָּה אוֹתוֹ בַּיָּדוֹ בְּאֶבֶן שֶׁיִּכְוֶלֶה לְהַרְגֵהוּ, וְהָאִישׁ אֵכָן מֵת, רוֹצֵחַ הוּא, וְאֶת הָרוֹצֵחַ יֵשׁ לְהַמִּית. ¹⁸ אוֹ אִם הִכָּה בְּכָלִי עַץ בַּיָּדוֹ שֶׁיִּכְוֶל לְהַרְגֵהוּ, וְהָאִישׁ אֵכָן מֵת, רוֹצֵחַ הוּא, וְאֶת הָרוֹצֵחַ יֵשׁ לְהַמִּית.

¹⁹ גּוֹאֵל הַדָּם הוּא זֶה שֶׁיַּמִּית אֶת הָרוֹצֵחַ. כְּשֶׁיִּפְגֹּשׁ בּוֹ עָלְיוֹ לְהַמִּית אוֹתוֹ. ²⁰ וְאִם מֵתוֹךְ שְׂנֵאָה דָּחַף אֶת זֻלְתוֹ, אוֹ הִשְׁלִיךְ עָלָיו בְּכֹנֶה דָּבָר מֵהָ, וְהוּא מֵת, ²¹ אוֹ אִם מֵתוֹךְ אֵיבָה הִכָּה אוֹתוֹ בַּיָּדוֹ וְהוּא מֵת, עַל הַמִּכָּה לְמוֹת, רוֹצֵחַ הוּא. עַל גּוֹאֵל הַדָּם לְהַמִּית אֶת הָרוֹצֵחַ כְּשֶׁיִּפְגֹּשׁ בּוֹ. ²² אִךְ אִם דָּחַף אוֹתוֹ לְפָתַע שְׁלֵא מֵתוֹךְ אֵיבָה, אוֹ הִשְׁלִיךְ עָלָיו כְּלִי כְּלִשְׁהוֹ בְּלִי שֶׁהִתְכַּוֵּן לָכֶה, ²³ אוֹ הִפִּיל עָלָיו אֶבֶן שֶׁיִּכְוֶלֶה לְהַרְגֵהוּ

מבלי לראות, והאיש מת, וההורג איננו אויבו ולא בקש את רעתו, ²⁴ אז תשפט העדה בין האיש ההורג לבין גואל הדם, בהתאם להוראות המשפט האלה. ²⁵ על בני העדה להציל את האיש ההורג מידי גואל הדם, ועל העדה להשיב אותו אל עיר המקלט שלו, אשר אליה נמלט. הוא ישב בה עד מותו של הפהן הגדול אשר נמשח בשמן הקדוש. ²⁶ אבל אם יצא ההורג מגבול עיר המקלט שלו אשר לשם נמלט, ²⁷ וגואל הדם ימצא אותו מחוץ לגבול עיר מקלטו, וגואל הדם ירצח את ההורג, לא יחשב לו הדבר כשפיכת דם. ²⁸ זאת כי על ההורג להשאר בעיר המקלט שלו עד מותו של הפהן הגדול. אחרי מות הפהן הגדול, יוכל ההורג לשוב אל ארץ נחלתו.

²⁹ אלה יהיו לכם לחק ולמשפט לכל דורותיכם, בכל מקומות מושבכם. ³⁰ בנוגע לכל ההורג אדם, ימיתו את הרוצח על בסיס עדותם של עדים. אין להמית על בסיס עדות של עד אחד. ³¹ לא תקבלו תשלום כפר עבור נפשו של רוצח שדינו מות, אלא יש להמיתו. ³² לא תקבלו תשלום כפר עבור מי שנמלט אל עיר מקלטו, כדי שיוכל לשוב ולשבת בארצו לפני מות הפהן. ³³ אל תזהמו את הארץ אשר אתם יושבים בה, כי הדם מזהם את הארץ, ולא רצח לא תהיה כפרה עבור הדם שנשפך בה, אלא באמצעות דמו של שופך הדם. ³⁴ אל תטמאו את הארץ אשר אתם יושבים בה, אשר אני שוכן בתוכה, כי אני יהוה שוכן בתוך בני ישראל".

¹⁷ ראשי האבות של משפחת בני גלעד בן מכיר בן מנשה, ממשפחות בני יוסף, נגשו ודברו לפני משה ולפני המנהיגים, ראשי האבות של בני ישראל. ² זאת אמרו: "יהוה צוה את אדוני לתת את הארץ לבני ישראל לפי נחלות באמצעות גורל, ואדוני צוה על ידי יהוה לתת את נחלת צלפחד אחינו לבנותיו. ³ אבל אם הן תנשאנה לאחד מבני שבטי ישראל לנשים, הנחלה שלהן תגרע מנחלת

אבותינו ונתוסף לנחלת השבט שהן תנשאנה להם, ובכך תגרע מהנחלה שנתנה לנו בגורל. ⁴ וכאשר תגיע שנת היזבל לבני ישראל, נחלתן תתוסף לנחלת השבט שהן נשאו אליו, ונחלתן זו תגרע מנחלת שבט אבותינו.

⁵ משה צנה את בני ישראל לפי דבר יהוה ואמר: "נכון דברם של שבט בני יוסף.

⁶ זה הדבר אשר יהוה צנה בנוגע לבנות צלפחד: 'הן יכולות להנשא למי שמוצא

חן בעיניהן, אבל הן תנשאנה רק בתוך משפחת שבט אביהן. ⁷ כך לא תעבר

נחלה של בני ישראל משבט אל שבט, אלא כל איש מבני ישראל ידבק בנחלת

שבט אבותיו. ⁸ כל בת היורשת נחלה באחד משבטי בני ישראל תנשא לאיש

ממשפחת שבט אביה לאשה, כדי שכל איש מבני ישראל יירש את נחלת אבותיו.

⁹ כך לא תעבר נחלה משבט אחד לשבט אחר, אלא כל איש משבטי בני ישראל

ידבק בנחלתו".

¹⁰ כפי שצנה יהוה על משה, כך עשו בנות צלפחד. ¹¹ מחלה, תרצה, חגלה,

מלכה ונעה בנות צלפחד נשאו לבני הדודים שלהן לנשים. ¹² הן נשאו למשפחות

בני מנשה בן יוסף, ונחלתן נשארה בשבט של משפחת אביהן. ¹³ אלה המצוות

והמשפטים אשר צנה יהוה על בני ישראל באמצעות משה, בערבות מואב על יד

הירדן, מול יריחו.